

Zitting 1974-1975

11 280

Wijziging van de Wet op de Raad van State

Nr. 16

Vierde nota van wijzigingen

Ontvangen 3 december 1974

In artikel I, onderdeel CC, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I

Artikel 76 wordt gelezen:

Artikel 76

1. Indien een overheidsorgaan aan een uitspraak van de Afdeling als bedoeld in artikel 73, eerste lid, in zover zij niet verplicht tot betaling van een bepaald geldbedrag naar zijn oordeel niet of niet volledig gevolg kan geven binnen de bij die uitspraak gestelde termijn of – bij het ontbreken van zulk een termijn – binnen redelijke tijd, geeft het daarvan kennis aan de belanghebbende. Indien het niet of niet volledig gevolg geven zijn oorzaak vindt in nieuwe of gewijzigde feiten of omstandigheden die zich hebben voorgedaan nadat de beschikking waarop de uitspraak betrekking heeft is gegeven, doet het orgaan daarvan gelijktijdig mededeling.

2. Indien geen mededeling als bedoeld in de tweede volzin van het eerste lid, is gedaan kan de belanghebbende zich ter zake met een verzoek om voorziening tot de Afdeling wenden. Op dit verzoek zijn dezelfde bepalingen van toepassing als op het verzoek waarop de in het eerste lid bedoelde uitspraak van de Afdeling betrekking heeft.

II

Artikel 77 wordt gelezen:

Artikel 77

1. Indien een kennisgeving zonder mededeling of geen kennisgeving als bedoeld in artikel 76, eerste lid, is gedaan, kan de belanghebbende zich ter zake tot de Afdeling wenden met een verzoek om toekenning van een vergoeding dan wel om te bepalen, dat het overheidsorgaan alsnog aan de uitspraak van de Afdeling gevolg zal geven.

2. Het in het eerste lid bedoelde verzoek wordt gedaan binnen dertig dagen na ontvangst van de kennisgeving of, indien geen kennisgeving is gedaan, binnen dertig dagen na het einde van het in artikel 76, eerste lid, bedoelde tijdsverloop. Artikel 32, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. Indien de grief, dat niet of niet volledig aan de beslissing van de Afdeling gevolg is gegeven, gegrond bevonden wordt, kan de Afdeling uitspreken, dat aan de verzoeker ten laste van het bij haar uitspraak aangewezen lichaam een bij die uitspraak vast te stellen vergoeding wordt toegekend dan wel dat het overheidsorgaan alsnog binnen een door haar te bepalen termijn aan de uitspraak van de Afdeling gevolg dient te geven.

In het laatste geval bepaalt de Afdeling tevens, dat indien, zolang of zo dikwijls het overheidsorgaan aan de uitspraak niet of niet volledig gevolg geeft, het door haar aan te wijzen overheidslichaam aan de belanghebbende een door haar vast te stellen dwangsom verbeurt.

4. Op de uitspraak, in het derde lid bedoeld, zijn de artikelen 58b, 72, 74 en 75 van overeenkomstige toepassing.

Toelichting

Deze nota van wijzigingen strekt er in de eerste plaats toe in het ontwerp de wijzigingen te incorporeren, die zijn voorgesteld in het amendement van de leden van de Kamer de heer W. Scholten c.s. (1973-1974, 11 280, nr. 8). De aanvullingen op het wetsontwerp, welke dit amendement beoogt, t.w. de verplichting voor het overheidsorgaan om, indien dit van mening is niet of niet volledig aan een uitspraak van de Afdeling gevolg te kunnen geven, daarvan kennis te geven aan de belanghebbende en hem daarbij tevens mededeling te doen van de nieuwe of gewijzigde feiten of omstandigheden, indien het niet gevolg geven daarin zijn oorzaak vindt, achten de ondergetekenden aanvaardbaar.

In de tweede plaats heeft de nota van wijzigingen ten doel een regeling te geven voor de dwangsom, welke mogelijkheid door verschillende leden van de Kamer is bepleit (vgl. het amendement van de leden mevr. Goudsmit en de heer Franssen, 1973-1974, 11 280, nr. 12) en welke de ondergetekenden in beginsel niet afwijzen. Wel menen zij, dat een dwangsom niet reeds direct bij de uitspraak van de Afdeling moet kunnen worden toegekend. In het uitzonderlijke geval, dat het betrokken overheidsorgaan meent aan de uitspraak van de Afdeling geen gevolg te kunnen geven, zal dit mogelijk zijn oorzaak vinden in nieuwe of gewijzigde feiten of omstandigheden, in welk geval de beslissing van dat overheidsorgaan wederom getoetst kan worden door de Afdeling langs de weg van artikel 76, tweede lid. Alsdan zou een dwangsom niet op haar plaats zijn. Bovendien is het de vraag, of in de gevallen, waarin het niet gevolg geven niet zijn oorzaak vindt in nova, het oordeel of er niet of niet volledig gevolg is gegeven en mitsdien tot executie van de dwangsom kan worden overgegaan, wel zonder meer aan de belanghebbende dient te worden overgelaten. De ondergetekenden beantwoorden deze vraag ontkennend.

In verband daarmee hebben zij de regeling, vervat in artikel 77, zoals dat luidt in het amendement van de heer W. Scholten c.s., aldus uitgebreid, dat in geval van niet gevolg geven de belanghebbende in plaats van toekenning van een vergoeding de Afdeling ook kan verzoeken te bepalen, dat het overheidsorgaan alsnog aan de eerdere uitspraak van de Afdeling gevolg dient te geven, in welk geval de Afdeling tevens een dwangsom moet vaststellen.

De ondergetekenden menen hiermede een regeling te hebben voorgesteld, welke enerzijds de mogelijkheid van een dwangsomtoekenning door de administratieve rechter in het leven roept doch de bezwaren van een te premature dwangsomvaststelling en -executie vermijdt, en anderzijds goed aansluit bij de regeling van het amendement van de heer W. Scholten c.s.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
W. F. de Gaay Fortman

De Minister van Justitie,
A. A. M. van Agt